

Sygn. akt II K 731/13

1 Ds. 1325/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Agnieszka Chmielowiec

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 13 czerwca 2014 r.

sprawy **A. N. z d. S.**

córki W. i I. z d. S.

ur. (...) we W.

oskarżonej o to, że

w niustalonym okresie od niustalonego dnia do 30 lipca 2013r, w niustalonym miejscu podrobiła podpis J. N. na wniosku o umorzenie alimentów, a następnie w dniu 30 lipca 2013r posłużyła się podrobionym dokumentem wysyłając go za pośrednictwem Poczty Polskiej na adres Komornika przy Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej A. M. do sprawy KMP 45/10,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżoną **A. N.** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonej wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci oryginału pisma sygnowanego podpisem J. N. wraz z kopertą, ujętego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/218/13, pod poz. 1, przechowywanego w aktach sprawy na karcie 48;

IV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata F. S. kwotę 442,80 zł, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. opłatach w sprawach karnych, zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. N. jest matką J. N., ur. (...) Na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Ś. Ś. z dnia 20.04.2010r. sygn. akt III RC 225/09 oskarżona była obowiązana płacić alimenty na rzecz córki J. w kwocie 400 zł miesięcznie, z czego się nie wywiązywała. W związku z tym Komornik przy Sądzie Rejonowym w Ś. Ś. prowadził z wniosku wierzycielki J. N. postępowanie egzekucyjne przeciwko oskarżonej, pod sygn. akt Kmp 45/10. Egzekucja alimentów była bezskuteczna.

Dowód:

zeznania świadka J. N., k. 9, 111 – 112,

informacja komornika z dnia 15.10.2013r., k. 22,

kserokopia wyroku, k. 13.

Oskarżona po śmierci byłego męża B. N., zamieszkała pod koniec 2010r. z powrotem z córką J. N. w odziedziczonym domu w Ł. nr 4. Wraz z nią wprowadził się jej konkubent A. S.. Mieszkańcami tego budynku była ponadto szwagierka oskarżonej E. S. oraz jej rodzina.

Dowód:

zeznania świadka J. N., k. 9, 111 – 112,

zeznania świadka E. S., k. 15, 112,

zeznania świadka A. S., k. 32.

Po uzyskaniu pełnoletności i zakończeniu nauki J. N. zgłosiła te okoliczności u komornika, który w dalszym ciągu prowadził postępowanie egzekucyjne wobec A. N. w zakresie zaległych alimentów. Oskarżona zwracała się do córki aby wycofała sprawę z egzekucji, lecz ta nie zdecydowała się tego zrobić, gdyż potrzebowała pieniędzy zapłatę podatku od spadku. W kwietniu 2013r. J. N. wyjechała w celach zarobkowych do Holandii. W tym czasie do jej pokoju, gdzie znajdował się komputer, mieli dostęp wszyscy domownicy.

Dowód:

zeznania świadka J. N., k. 9, 111 – 112,

kserokopia pisma z dnia 14.03.2013r., k. 14.

A. N. wykorzystując nieobecność córki napisała własnoręczne pismo do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Ś. Ś., w którym podając się za J. N. wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. KMP 45/10. A. N. podpisała pismo imieniem i nazwiskiem J. N. a następnie w dniu 30 lipca 2013r. przesłała je listem poleconym za pośrednictwem Urzędu Poczтового w Ś. Ś. do Komornika A. M..

Dowód:

zeznania świadka J. N., k. 9, 111 – 112,

kserokopia pisma do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Ś. Ś., wraz z kserokopią koperty, k. 2 – 3, 23 – 24,

pisma do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Ś. Ś., wraz z kopertą, k. 41.

opinia biegłego z zakresu ekspertyzy pism i dokumentów mgr. K. H., k. 53 – 61.

Pismo to wpłynęło do kancelarii komorniczej w dniu 31 lipca 2013r. i na jego podstawie A. M. w dniu 02 sierpnia 2013r. postanowił umorzyć postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. Kmp 45/10. Wysokość zaległych alimentów wraz z odsetkami, należnych J. N. od oskarżonej, na dzień 02 sierpnia 2013r. opiewała na kwotę 16.577,80 zł.

Dowód:

kserokopia pisma do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Ś. Ś., wraz z kserokopią koperty, k. 2 – 3, 23 – 24,

kserokopia postanowienia z dnia 02.08.2013r., k. 4,

informacja komornika z dnia 15.10.2013r., k. 22,

zeznania świadka J. N., k. 9, 111 – 112.

A. N. wraz z konkubentem wyprowadziła się z Ł. w dniu 11 września 2013r., zaś J. N. powróciła do miejsca zamieszkania w dniu 16 września 2013r. W związku z tym, że w jej pokoju nie było korespondencji od komornika, którą odebrała dla niej we wcześniejszych dniach E. S., J. N. udała się do kancelarii (...) i dowiedziała się o piśmie z dnia 30 lipca 2013r., na podstawie którego umorzono egzekucję należnych jej alimentów.

Dowód:

zeznania świadka J. N., k. 9, 111 – 112,

zeznania świadka E. S., k. 15, 112.

Oskarżona A. N. ma 39 lat jest wdową, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżona z zawodu jest tokarzem, pozostaje zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Nie leczyła się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie była karana sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej A. N., k. 75 – 77, 92 – 93,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 78, 96,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 69,

A. N. będąc przesłuchana w toku postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanej nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i odmówiła złożenia wyjaśnień.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się na wiarygodnych zeznaniach świadków J. N. i E. S. oraz zgromadzonych w sprawie dowodach o charakterze materialnym, a tym przede wszystkim opinii biegłej z zakresu badania dokumentów, co do której nie było jakichkolwiek zastrzeżeń. Sąd pominął natomiast wyjaśnienia oskarżonej A. N., uznając że zaprzeczanie przez nią własnemu sprawstwu stanowi wyłącznie wyraz przyjętej przez nią linii obrony. W sprawie nie miały również znaczenia zeznania świadka A. S., który nie posiadał wiedzy co do żadnych istotnych okoliczności.

Na podstawie analizy wskazanych dowodów sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonej A. N., w zakresie zarzucanego jej czynu z art. 270 § 1 k.k., nie budzą wątpliwości. Oskarżona zrealizowała swoim zachowaniem wszelkie znamiona strony przedmiotowej i podmiotowej wskazanego występku. A. N. bowiem w celu użycia za autentyczny dokonała podrobienia dokumentu, którym to następnie posłużyła się w dniu 30 lipca 2012r. przedkładając go Komornikowi przy Sądzie Rejonowym w Ś. Ś..

Czym oskarżonej był zawiniony nie zachodziły okoliczności wyłączające bezprawność ani winę.

Sąd wymierzając A. N. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za przypisane jej przestępstwo baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, które to kara winna wobec niej osiągnąć. Zdaniem sądu kara wymierzona oskarżonej pozostaje adekwatna do popełnionego przez nią przestępstwa, a w szczególności uwzględnia motywację, jaką kierowała się ona chcąc udaremnić prowadzone wobec niej postępowania egzekucyjne.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonej celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

W pkt III wyroku sąd na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych pochodzących z popełnionego przestępstwa z art. 270 § 1 k.k.

W pkt IV wyroku sąd przyznał obrońcy oskarżonej wynagrodzenie zgodne z obowiązującymi przepisami, za udzieloną jej z urzędu pomoc prawną, która nie została opłacona

Mając na uwadze to, że oskarżona nigdzie nie pracuje sąd zwolnił ją od ponoszenia kosztów sądowych.

SSR Radosław Gluza